

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Nicolae Gordilă

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 29 iunie 2010 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013 de către inculpatul

***Marcov Leonid Gheorghe**, născut la 07. 04.1970, originar din s. Mereșeni, r-nul Hîncești, locuitor r. Leova, s. Sărata Nouă*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond - 31.05.2010 - 29.06.2010;

Instanța de apel - 23.10.2013 - 05. 12.2013;

Instanța de recurs - 18.03.2014 - 28.05.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 29 iunie 2010 Marcov Leonid Gheorghe a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 15 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. *În fapt*, pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Marcov Leonid Gheorghe la 25 aprilie 2010, aproximativ la orele 21.00, fiind în stare de ebrietate în incinta barului „Bufet”, situat în s. Sărata - Nouă, r-nul Leova, s-a certat cu partea vătămată Șuleanschi Dmitrii, căruia i-a aplicat o lovitură în cap cu o sticlă de bere, cauzîndu-i plagă contuză în regiunea frontală pe stînga echimoză în regiunea frontală pe dreapta, ce se califică ca leziuni corporale ușoare. Din motive de conflict ce a avut loc între ei, aproximativ peste 25 min.,m Marcov Leonid 1-a întîlnit în stradă pe partea vătămată Șuleanschi Dmitrii, căruia i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit de vînătoare, cauzîndu-i plagă tăiată-înțepată la nivelul intercostal 3 pe linia parasternală pe stînga, penetrantă în cavitatea pleurali stînga cu lezarea ventriculului stîng, a cordului, plagă tăiată-înțepată la nivelul intercostal 4 pe linia axilară anterioară pe dreapta, penetrantă în cavitatea pleurali dreapta cu lezarea lobului mediu a plămînului drept, plagă tăiată la nivelul inferi al antebrațului stîng, care se califică ca leziuni corporale grave ce au cauzat decesul victimei.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal - *omorul intenționat al unei persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a depus apel, solicitînd casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care să-i fie micșorată pedeapsa, deoarece a recunoscut vina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, din 05 decembrie 2013, a fost respins apelul, ca fiind depus peste termen și menținută sentința.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, inculpatul a primit sub semnătura proprie copia sentinței, la data de 09 septembrie 2010 (f.d.220) și a declarat apel la 30 septembrie 2013.

5. Împotriva hotărîrilor menționate inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte și stabilirea unei pedepse mai blînde, pe motiv că a recunoscut vina și a comis infracțiunea în stare de ebrietate, fără a conștientiza cele comise.

6. În referința depusă pe marginea recursului, procurorul solicită declararea inadmisibilității pe motiv, că este vădit neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrilor menționate, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

7.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

Din conținutul recursului înaintat de inculpat, se constată că, autorul nu a respectat aceste cerințe, nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, nu argumentează ilegalitatea hotărîrii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din

temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de inculpat, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Marcov Leonid, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 29 iunie 2010 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, în propria cauză penală, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu